



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 4'50 pessetes l'any; Estranger 5 pessetes.



Una Buena Cura

*La que sale más barata
La más activa*

Para obtener instantáneamente una deliciosa agua mineral, gaseosa refrescante y que contiene todos los principios activos de las aguas minerales más afamadas, basta con hacer disolver en un litro de agua ordinaria UN PAPEL de

LITHINÉS

del D^r GUSTIN



Tal agua mineralizada preserva á los sanos, los cuales pueden tomarla á cualquier edad, y cura á los enfermos de todas las afecciones:

RIÑONES - VEJIGA - HÍGADO - ESTÓMAGO
ARTICULACIONES - GOTA - PIEDRA
REUMATISMOS - ARTERIOESCLEROSIS

12 Papeles dan 12 litros de Agua Mineral

por el precio de una botella de agua mineral ordinaria.

Depositarío único para España: M DALMAU-OLIVERES, Paseo de la Industria, 14,
BARCELONA y en todas buenas Farmacias y Almacenes.

Aliments per a Régimen Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRÈRES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS : **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de)
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

H. IBERICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEP ROCA**

Comte Asslt, 11 i Lancàster, 2.

BARCELONA

Se parla francès.— Espaioses habitacions.— Timbres i llum
elèctrica.— Servei esmerat.— Casa fundada en 1849.

S'avis a als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les esta-
cions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si
és que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els dei-
xa davant el carrer Conde del Asalto.

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

— ANIS —

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agrada
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
nències mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estòmac.

::: ROM :::

«PEPITA»

:: VERMOUT ::

«ESPAÑOL»

:: CONYAC ::

«PEPITA»

FRAMBUSINA

BISCUIT DELICIOS

ELABORAT PER LA

Fleca d'en J. Coll

— de —

LABI BAL

Preneu-lo amb llet i cafè

Preneu-lo sucat amb vi;

Preneu-lo a l'hora del té,

Sempre és delicat i fi.

Recomaneu-lo als malalts, feu-ne sopa a la mainada, demaneu-lo en cafès i fondes. Es garantitzat com a substànciós, alimentici i econòmic.

Dipòsits i sucursals

Palamós: Establiment de en Matias Mabres. — Palafrugell: Fleca d'en Baldri Ferrer. — Torroella de Montgrí: Fleca d'en Roc Vilà. — La Escalà: Fleca d'en E. Pascual. — Figueras: Fleca de J. Juncà. — Joan Malas, 6 id. Fleca de en M. Ferrer, Cervantes 36. — Calonge: Fleca d'en M. Tolaguera. — Girona: Fleca d'en R. Soler Cort, Real, 14

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures artificials.

Dentadures d'or ; Treballs de pont ; orones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :

Carrer Major

Fusteria i Ebanisteria

— DE —

Lluís Sais Agustí

Successor d'En Josep Marull Agustí

Carrer de Munt, 3

NOTA important: Aquesta casa se fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.

Telefon interurbà, 3.

— GIRONA —

maquinaria eléctrica.
material eléctrico.

Magatzem de Maquinaria i articles per a les arts del llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

Rambla de Catalunya, 91.

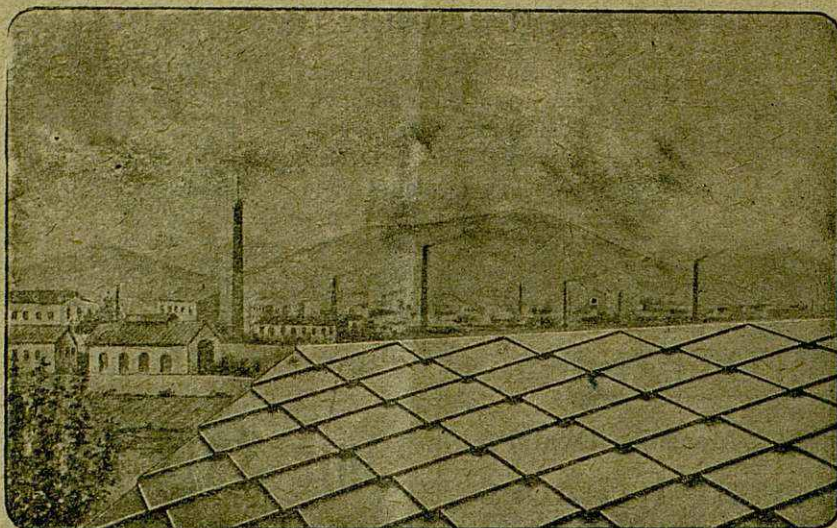
BARCELONA

Existència de màquines d'impremta de la gran acreditada casa MARINONI = Màquines de cosir amb fil-ferro i xorxets = Tipos comuns, Titolars i Vinyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses **caligràfiques, litogràfiques i talla dolça**, de les quals n'hi ha sempre existència en magatzem = :: Teles per a Enquadernació :: = **Filets de coure**: gran assortit en magatzem dels més usals en pòlices de 1-2 i 3 kilos.

“ROCALLA,,

Plaques de Ciment i amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

... La coverta més econòmica ...



La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS
I DETALLS, a

JOSEP ESTEVA, PORTA DEL ANGEL, 1 i 3 PRAL. - **BARCELONA**

DOMINGO BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anís refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Pro-
ductes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Báscules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

MARINADA

Cau de la Costa Brava

(Continuació)

Formant bella mota hi han els dibuixos a la ploma d'En Francesc Vidal dels quals hem parlat ja en altre número. Es lo millor de la producció d'aquest artista palamosí. Ell i en Josep Figa exposaran una serie d'obres en breu, a la vetlla del Concurs; alhora que una manifestació artística palamosina, serà el crit d'atracció per a preparar els conveïns a la gran festa artística.

Mostres de les diverses branques de l'art s'admiren en l'incipient Museu.

De Ceràmica i Vidreria antiga catalana hi han varis objectes: plats, plates, rajorles, piques, imatges.

En Mobles s'hi troven caixes de núvia, tapes de caixa de mariner; un llit pintat d'Olot.

Un començ de llibreria antiga excita la curiositat del bibliòfil, essent de vera importància en aquesta secció un pergami del segle XIV que és el nomenament d'un regidor palamosí.

Si bé poc nombrosa, s'hi exhibeix una col·lecció de fòssils.

Però la secció que, atès al poc temps de la Societat, assoleix veritable importància és la de Numismàtica. Pot jutjar-se per la relació següent:

Monedes espanyoles.—Hi han exemplars de

Isabel I la Catòlica

Felip III

Felip IV
 Carles II
 Felip V Carles III Arxiduc d'Austria.
 Ferran VI
 Carles III
 Carles IV
 Ferran VII
 Isabel II

Monedes antigues

Cosetanes

Cartagineses

Emporitanes.—Gregues; llatines.

Romanes.—Antoni, Emperador; Alexandre, Emperador; Saturní, Emperador; Severina, Emperadriu; Meretrus, Emperadriu.

Monedes dels Estats de la Iglèsia.— Pius IX.

Monedes Franceses.— Enric IV; Lluís XVI; 1.^a República; Napoleó.

Monedes dels Reis de Catalunya i Aragó:

Jaume I el Conqueridor; Jaume de Mallorca.

Monedes dels Reis d'Espanya, encunyades a Catalunya:

Ferran II el Catòlic (V de Castella); Carles I; Felip II; Felip III; Felip IV; Lluís XIV (Ocupació Francesa); Carles II; Felip V; Carles, Arxiduc d'Àustria; Ferran VI; Ferran VII; Isabel II; Ocupació Francesa (1808-1814).

Es ja doncs una font d'estudi i d'instrucció el nostre petit Museu, perquè a base de monedes o de retaules o de pergamins pot teixir-se la història. Qui posseeixi una relíquia del temps antic compta des d'ara amb la garantia i custodi d'un Museu que si ara només està sota el patronatge del M. Ajuntament, demà serà de la seva pertinença. La recerca de coses antigues és l'estímul dels excursionistes; per ço, com és natural, viu en el Cau de la Costa Brava un nucli excursionista de grans entusiasmes. El Museu en formació remourà l'esperit del poble, i els seus mantenedors actuals, amb el valiment d'artistes barcelonins, han d'influir en les manifestacions artístiques de nostra vila. Es obra de sobirania ciutadana. Deixin els palamosins qui la desconeixen ses preocupacions comercials i a la vista de les coses de gèneres passades sentiran una fonda satisfacció de deixar un llevat artístic, una font d'estudi a les gèneres esdevenidores,

Qüestions culturals

Petició d'escoles a l'Estat

Agafem la ploma amb el viu desig de que les nostres ratlles siguin llegendes detingudament per tots aquells qui es preocupen del problema de les futures escoles graduades o siga del renaixement cultural de la nostra vila estimada.

Dintre pocs dies complirà l'any de la memorable diada presidida pel Marquès de Carulla en favor de les noves escoles, i, llevat d'unes bases molt ben orientades, fins a l'hora present no s'ha fet cap treball positiu, no s'ha començat cap tràmit per a obtindre en un plaç més o menys llunyà ço que demanà d'una manera ben palesa aquella nodrida representació de tots els estaments socials de Palamós que aplaudí els conceptes emesos en el miting del Teatre Carmen i que tingué en gran honor acompanyar el Rector de la Universitat de Barcelona en l'àpat de l'Hotel Trias.

Reconeixem que hi ha hagut entrebancs, encara que per a nosaltres no han estat causes justificades. Ho hem repetit mantes vegades; sols els pobles en decadència s'espanten davant d'una crisi passatgera, com ho serà la de la indústria suro-tapera, que va a remolc de les altres indústries, perquè, segons digué En Martí Montaner, tan entès en aquesta qüestió, l'indústria del tap ve a ésser una indústria de luxe: quan els grans industrials es guanyen bé la vida és quan es destapen més ampolles de vins i de licors.

Malgrat la tremenda crisi que al món enter ha llegat la passada guerra europea, veiem actualment com les nacions més cultes no reparen en sacrificis perquè una sòlida instrucció continuï essent la guia del Estat, de l'Indústria, del Comerç i de les institucions obreres. La cultura, en temps calamitosos, pot salvar un poble; en canvi, la ignorància el precipita a la ruïna. A Palafrugell tenim un patrici benemèrit qui, entenent-ho així, precisament ara que els esperits de la gent poruga estan encongits, aclaparats, intenta construir a la vila veïna el mateix que aquí intentem fer entre tots plegats.

Nosaltres també podem bastir escoles noves sense tenir gaires diners. Aquest és el secret que volem esbombar per a coneixement dels interessats. Però primer l'Ajuntament, segons tenim dit en el nombre anterior, ha de posseir els solars.

La cosa és ben senzilla. Mireu com s'ha de fer:

1^{er} L'Ajuntament de Palamós ha d'adreçar—com més aviat millor, per a ésser dels primers—una instància al Ministeri d'Instrucció pública i Belles Arts, demanant la construcció d'escoles Graduades. Acompanyaran la instància;

a) La certificació de l'acte de la sessió celebrada per l'Ajuntament, en la qual es va acordar sol·licitar la construcció de l'edifici escolar, expressant les aportacions per a material fixe a què es compromet el Municipi, així com la consignació anyal per a la conservació del mateix.

b) La certificació del cens i de la matrícula escolars durant l'any darrer.

c) L'informe de l'Inspecció provincial de 1.^a ensenyança sobre la necessitat de dita construcció.

d) La certificació acreditant que les cases del mestres públics reuneixin les condicions higièniques i de capacitat necessàries.

e) El croquis del plànol del solar.

Tot el demés corre a càrrec de l'Estat: projecte, subhasta i construcció.

Pensem en els futurs ciutadans i posem mans a l'obra, que no solament ells han d'agrair-nos-ho. També els obrers que avui estan sense feina, quan s'hauran seguit el tràmits legals i es comencin els treballs del nou temple del saber, tindran paraules de lloança per als qui els hi hauran proporcionat el mitjà de guanyar-se el pa honradament i d'educar amb el respecte i la cura que es mereixen els fills que han posat al món.

T.

En la primera comunió de la nena Mercè Costa i Ribera

Orfaneta sense pare
quan avui he combregat
a l'altar m'ha acompanyat
trista i joiosa ma mare.

I al donar-me lo bon Déu
en l'Hòstia son bes d'amor,
he sentit dintre mon cor
altre bes del pare meu.

I en ma pregària fervent
estant amb Jesús unida
Ell m'ha dit que en l'altra vida
viurem junts eternament.

JAUME COLLELL, PVRE.

La facècia d'en Quimet

A la gentil damisel·la na Raquel Faig.

Quan després de tancar portes i finestres, anava a anar-se'n el jove dependent de la botiga del Sr. Anton, aquest—home afable i bonadós—el deturà.

—Escolta Quimet, fa alguns dies que t'observo i et veig capbaix i concirós; que et passa? Es que no estàs content de mi? No et trobes bé? Ja saps que t'estimo i em preocupa el teu benestar. Dignes, què tens?

—Res, Sr. Anton; deu ésser això aprensió perquè no em passa res absolutament—contesta en Quimet mig tombant-se. I sens esperar altra pregunta, se n'anà mentres el Sr. Anton movia el cap en senyal de dubte.

Ni ell mateix sabia el que li passava. Feia llarg temps que una obsessió el tenia pensatiu. Mil voltes hi pensava quan Rambles amunt anava cada vespre a casa seva.

Envejava sos amics que trobava aparellats amb gentil damisel·la i fruint de la bella edad juvenil. Ell no tenia ningú a qui estimar i dir belles paraules. I al pensar en això, sentia's més sol que mai al faltar-li el complement més important per conseguir sa felicitat.

Un dia es llevà resolut. Feia temps que hi pensava i no volia tardar més: cercaria promesa.

Però, qui serà? es preguntava; era qüestió difícil per obtenir un bon resultat. Com un pessigolleig, li vingué en memòria l'Anna, la més formosa clienta de la botiga. En Quimet la cregué massa bell present per a son amor; fóra també poc assequible quan la voltava un eixam de pretendents. Què fer? Cercà entre ses amistats i no en trobà cap que li agradés. En la comparança eren vençudes per l'esclat de formosor de l'Anna. Es que ja l'estimava sens saber-ho?

El capvespre d'un dia gris estava sol a la botiga ordenant unes mercaderies arribades feia poc. Entrà algú, en tombar-se vegé a ella a davant seu.

Era certament formosa l'Anna. Cutis sonrosat, cabells rossos i cos esvelt, hom no capia més gracil jovincel·la. Tot això veia i pensava en Quimet per primera volta, astorat davant tanta formosor.

—Ai que és fosc això—digué ella al entrar.

—Però quan arriba vosté, tot s'aclareix, respongué espontàniament en Quimet.

—Si que està de broma, interrompé amb rialla cristallina.

El riure el desconcertà. Cregué haver dit una bestiesa i la serví ràpidament i atarantat no sabent dir-li res més.

Sovint anava l'Anna a la botiga a comprar alguna cosa, i una corrent de simpatia uní ambdós jovincels. Les poques paraules que es creuaven abans es convertiren en llargues converses que, segons ella confessava ingenuament, més d'un reny li havia costat de sa mare al tornar tard a casa seva. Com per encant, s'era esvaït l'aire sorrut d'En Quimet que una volta preocupà el Sr. Anton i que aquest prompte va endevinar l'origen.

Un dia l'Anna entrà a comprar a l'hora de tancar i sortiren junts; l'acompanyà a casa seva al·legant l'hora tardana. Anava a son costat avergonyit i orgullós a l'hora; era la primera vegada que anava amb ella, que seguia sos passos diminuts i que contemplava de més aprop aquella figura tan captivadora. Que l'estimava!

Aquella nit no pogué dormir.

Feia algun temps que no la veia, augmentant cada vegada més sa inquietud. En cada persona qui entrava a sa botiga creia descobrir-hi sa bella estimada, mes aquesta no venia. Mil pensaments l'atormentaven cap d'ells consolador. Llavors comprengué quant gran era la seva amor: no podia viure sens ella.

Un dia, frissós d'inquietud, preguntà al Sr. Anton si hi havia anat alguna vegada que ell no hi hagués sigut. La resposta negativa el desalenà més, i per esvaïr un somriure maliciós de son principal, mormolà una excusa:

—Tenia que donar-li un paquet que un dia s'havia descuidat.

Una veïna l'enterà que estava malalta. En assabentar-se de la trista nova, no visqué un moment tranquil i per un o altre s'enterava a cada moment de la salut de sa bella amada.

Cada dia passava davant de casa seva creient poder veure-la, fins que un dia l'obirà darrera els vidres de la finestra. La saludà gràcilment, i ella el correspongué amb bell somriure que li arribà al fons del cor.

Al cap de poc temps es trobaren: estava ja completament restablerta. Li explicà ses angoixes en enterar-se de sa malaltia i ella agraí amb belles paraules les proves que li havia donat en interessar-se per la seva salut.

Per celebrar el restabliment de l'Anna, amigues seves organitzaren un berenar a la muntanya, essent en Quimet un dels convidats.

El lloc triat per a l'excursió era la font d'en Llevallol, i un bell jorn primaverat, l'estol juvenil saltava entre els pins de Vallvidrera, contents de veure's lliures de l'opressió de la ciutat.

Fou sens dubte, aquella la tarda més feliç que havia passat en Quimet. Lluny de participar de la gresca de sos companys, anaven sols com si tot lo que els rodejava fos estrany per a ells. Parlaven de les coses més insignificants, com si ambdós temessin dir allò per què sos cors glatién.

El sol ja s'havia amagat quan emprengueren el retorn. Sens adonar-se'n, es separaren dels companys. L'hora capvesprana i la quietud de la vall convidaven a parlar d'amor. En l'espill de les aigües somortes de l'aiguamoll, sos ulls se trobaren i a l'acord de la melodia d'un rossinyol, repetí en Quimet amb veu tremolosa tot el que sos ulls havien dit mantes vegades.

Els crits dels companys que tornaven creient que s'havien perdut, els interromperen.

Una paraula, sols una, mormolava amb angoixa en Quimet:—M'estimes?

Fins el rossinyol callà per escoltar la resposta.

—Amb tota l'ànima, respongué ella.

Rambles avall caminava la gentil parella; lluien en sa faç la joia més complerta. Els amics d'En Quimet el miraven estranyats en veure'l tan ben acompanyat. Ell caminava estarrufat d'orgull en veure's posseïdor de tan bell tresor. Ja no envejava sos companys; no li mancava res. Era completament feliç, tot el que podia ésser feliç una ànima il·lusionada de dinou anys.

JOSEP AYESTA i BOIX

Barcelona 18-5-21.

Berlioz

1803-1869

Amb un acert digne d'encomi l'orfeó «Ocellada», prossegueix en la tasca cultural de fer conèixer en sos concerts els grans músics, oferint de cada un d'ells lo més genial i característic. En el concert d'immediata celebració donarà una idea amb lectura d'argument i execució dels números més celebrats de l'obra *La damnació del Faust*. D'aquesta òpera han passat al repertori de les grans orquestres la *Marxa Húngara* i el *Vals de les Silfides*.

Berlioz fou un genial instrumentista. I sobta de saber açò si no s'ignora que son talent musical fou més intuïtiu que tècnic. Les colors instrumentals no han pogut ésser superades. Ell, com Wagner, se presentà amb projectes de reforma musical. La música, a son juí, havia de cenyir-se a un programa; això li donà similituds amb el mestre de Bayrouth més que de Beethoven a qui passionalment imità.

Els projectes renovadors li acumularen les antipaties de tots els artistes, essent mol penós i molt lent el triomf del seu numen.

Davant l'acritud de sos compatricis, en 1840 abandonà la França per cò-

rrer mon còm a pianista eminentíssim, fent conèixer ensem els fruits de sa fantasia incompresa. L'admiraven i la feien assequible al públic artistes com Schumann, qui féu un estudi crític de les obres i Wagner qui digué que era l'únic compositor francès que no escrivia per diners.

Va distingir-se com a escriptor i a crític, defensant el seu estil i ses obres amb braó i gosadia.

Son pare el volia constrènyer a que fos el seguidor de sa carrera de metge de província, però ell rompé els lligams amb forts temperis, i mercès a sa voluntat, pogué donar compliment a sa afició i arribar a ésser un dels primers músics francesos, una personalitat rellevant i original del segle XIX, el Wagner francès, com molts han dit.

Les principals obres són *La Damnació del Faust* que tot i ésser un *chef-d'œuvre* fou mal acollida el jorn de l'estrena; l'òpera *Benvenuto Cellini*, l'overtura del *Rei Lear*, l'oratori *La Fugida a Egipte*; *Romeo i Julieta*, poema simfònic que dedicà a Paganini per haver rebut d'aquest un present de 20.000 francs; *l'Infantesa de Crist*, oratori; els *Troians*, tragèdia lírica.

Té un monument a Côte Saint André, ciutat de sa naixença, i altre a París.

Les cançons de l'instant

Poesies d'un empordanés, encapçalades per dugues estrofes inspiradíssimes del mestre En J. M. López Picó. Això és l'anunci de que les composicions acusen el modern fer i tenen el lèxic triat de l'època present.

Tardor

Melòdica dolcesa del funeral seguici!

La nit és una pira que embauma flamejant.

Accent de sensualismes, ha esdevingut propici
sota el fervor del astres el ritme del meu cant.

Avui recordariem les passions descloses

al pas del nostre viure, com un turment molt fi.

Els caminals floreixen incendiats de roses

i una pluja de fulles tomba a cada jardí.

O les hores sonores del tardor al misteri
que encenen dins la posta, com foc de baptisteri,
les ànsies incompreses d'albor de sagrament.

Els raigs de lluna tébia són fràgils cabelleres;
i en l'aire apar desclosa la flor de les fal·leres
mentre, sonant, s'esborra l'esparsa d'un llament.

Plou i fa sol

Pausadament,
com un llament,
tomba la pluja
subtil que enuja
l'herbatge nou.
Fa sol i plou.

Veu de princesa
de boca encesa
i cabells d'or;
riure sonor;
caient de dansa;
esgarrifança
del primer bes
que, clar, tornés.

Fa sol i plou
i l'aire és nou.
Bruixes ploroses
i llangoroses!
En el seu plor,
—ni és tot dolor
ni és tot rialla,—
el fill de sol
estès d'un vol.

JAUME MAURICI

Solada de contes

Segona obra del prosista N.E. Isern i Dalmau, veritable avenç tant d'istil com d'inspiració. Es prologat pel crític En Salvador Albert;

Joana

He sentit bellament la tardor a Girona. En cada posta hi havia un rastre de sang esquinçadís, part d'allà de les Guillerries, que contemplava recolzat a l'empit de la finestra de la meva cambra, a la barriada de Pedret. Al voltant la finestra rònega, hi havien crescut les mulleroses i els últims raigs del sol cada dia venien a entristir-les. Davant mateix, vora la carretera de Banyoles, el riu lliscava suau i fred com un enyorament duent a dintre seu les primeres pluges de muntanya; i en venir la nit, el seu alé (una boira fina) s'estenia per la ciutat, i les punxes dels campanars s'aixecaven ben en l'aire per a guaitar de més aprop les estrelles, mentre a la Devesa branques innúmeres, porugues, tremolaven pressentint la nuditat i les nits de lluna fantàstiques i fredes de l'hivern...

Cada any, en tombar el setembre, em recordo de Joana, la bella amiga del bon temps d'estudiant.

Joana tenia una finestra emblanquinada, plena de sol, amb una alfabreguera, una clavellina i una gàbia amb un pinsà en la casa de la plaça de Sant Pere. Llavors, quan vaig conèixer-la, jo vivia a la barriada de Pedret, i cada matí, amb els llibres sota l'aixella, les mans a les butxaques de les calces i el cor tremoladís, me n'anava carrer avall, travessava la plaça de Sant Pere, tombava com aquell que va a Sant Daniel i per la Pujada del Rei Martí me n'anava a l'Institut a classe de Física.

En aquella hora Joana solia conduir l'ocell o bé prenia el sol tot arreglant-se. En passar, de primer no gosava a mirar-la sinó d'esquiltlentes; després vaig adonar-me que em torbava molt i que fins algun dia feia tard a classe. Però, com que Joana era formosa, com que tenia uns rulls que li botien gràcilment sobre les espatlles, i una cara gentil com la flor de l'estepa blanca, i uns ulls serens, i era enjogassada com un vedellet, tant se me'n donava de les assignatures, i de mica en mica vaig enamorar-me'n.

I vingué el perdre hores, el fer alguna «campana» per mor de passar una i altra vegada per davant de casa seva; després vingué el mirar, el somriu-

re... fins que un dia vaig trobar-la al carrer de les Ballesteries. En veure-la em vingué tremolament en tot el cos, les cames se'm segaren i una terenyina d'averkonyiment se m'escorregué pels ulls. Vaig decidir, però escometre la. Ella, torbada, les galtes enrogides, en veure'm vora seu exclamà com un sospir:

—Gràcies a Déu que podrem parlar-nos!

I caminant poc a poquet, amanyagant les estones que passaven, vaig dir-li tot un davassall de coses. Però heu's aquí que sobtadament vaig quedar-me sense saber que dir; unes idees atropellaven les altres i les paraules se'm fonien a la gola. Caminàrem una bella estona callats i avergonyits l'un de l'altre, sense saber de què.

—Potser es pensava que era molt enraonadora — em digué, a la fi.

—Doncs ja ho veu: sóc una tonta; no sé dir res... — I les llàgrimes entelaren els seus ulls tranquils.

Passats uns dies ja ens trobàvem de tant en tant, i des de la meva cambra obscura fantasiava projectes que segurament no es durien mai a terme. Però cada matí tenia un somriure d'esperança i encara, en tombar la plaça de Sant Pere, calia que copsés aquell adéu!, de la mà joganera de l'amiga.

I mai per mai oblidaré aquelles delicioses escapades que ens permetien passejar una estona a la perduda, sense seguir camí, entre els arbres de la Devesa, o bé anar a pendre el sol a vora el Ter! Ni dels dies desolats de les vacances la dolça melangia i la joia de descloure, de tant en tant aquelles lletres barroeres que no deien res i deien tantès coses!

Així anà passant, durant una tongada, aquell viure nostre, clar i tranquil com una estrella, fins que una nova il·lusió em vingué a esmortuir la primera. Erem a l'acabament del sisè curs de Batxiller quan s'apoderà de tots i de mi la il·lusió de la Universitat i de Barcelona, i l'una i l'altra cosa se'ns apareixia d'una bellesa incalculable.

I arribà, per fi, la tarda en què, acabats els estudis, havia d'acomiar-me de Joana. Ens trobàrem a la Devesa. Li vaig parlar, sense gaire fe, del nostre esdevenidor i de moltes i moltes coses.

—No: tot això és mentida. Ja no et redordaràs mai més de mi! — digué recolzant-se sobre meu, plorosa.

I, en sentir en mi els batecs profundament humans dels seus pits i l'alenada tèbia de la seva carn i la fredor humida dels seus llavis a la meva galta, va renéixer la il·lusió d'altres temps, per a morir aviat.

En ésser l'endemà, el tren se m'enduia i vora un canyar del terraplè de la via una mà blanca, voleiant com una papellona, en feia adéu!, segurament per sempre...

Crònica local

Tanquen el curs i les aules els col·legis i escoles palamosins amb l'exposició de consuetud mostra del mètode de treball. En les escoles del Municipi hi hagué solemnitat presidida per l'Alcalde Sr. Gafas. L'escola de nois oferí una revista que és una bella iniciativa escolar. En el Col·legi dels Germans de la Doctrina Cristiana hi havien uns dibuixos i uns quaderns en català dignes d'encomi. Mestres i deixebles sospiren satisfets al crit de vacances. Les aules eren extramadament xafogoses.

Al mar, crida tothom, i de la gran ciutat de Barcelona ve una colònia d'escolars a banyar-se en el mar nostre i diu que a tots ells digué l'eminent escriptor N'Ignasi Iglesias en aconvoiar-los i llegir el nom de *Palamós*: «Aneu al rovell de l'ou.»

En la primera quinzena de Juliol sembla que els banyistes escassegen, que l'animació falla, però dies després, a la nostre platja i a la de la Fosca s'eixamen els banyistes forasters i els de la vila.

Xavals i homes ineducats molesten els qui disfruten del bany; però al cap de dies l'autoritat hi posa mà i sembla haver-hi posat fi. Enguany no hi ha la boia per a repós dels nedadors ni cordes per als qui no suren. D'espectacles joganers de joventut no n'hi manquen pas; arribant, en escala, al de *Boxa* que acertadament ha prohibit l'Autoritat, perquè, per fret que se sigui, un cop de puny en ple nas escalfa i enardeix les sangs.

Es coneix l'enorme crisi que sofrim. Per a molts d'obers sembla que tots els camins se tanquen. Per a coartar la furor proteccionista de varies nacions i recabar l'auxili de l'Estat en forma d'obres públiques per tal d'enfeinar els vaguistes forçosos, se reuniren a Girona Diputats, Senadors, i Ajuntaments dels pobles afectats. La impressió apar que és satisfactòria.

Magres d'espectacles, en natural conseqüència. No hi ha diner. D'excursió visità nostra vila el chór de Breda. El nostre Ajuntament li oferí una illaçada. Cantaren en arribar i a la nit en la terrassa del casino el Port alternativament amb l'orfeó «Ocellada» La gentada que s'hi congregà fou major a l'aplec de festa major. Representà un treball improbiós el treball de martell per a conseguir l'afinació de que el chor pot fer gala. La corda de baixos és

rica. Però les composicions que ofereixen, a més d'ésser llarguissimes són mancades de valor artístic.

L'Orfeoó disfrutà d'una deliciosa vetllada amb motiu de la visita del Mestre En Josep Sancho Marraco qui compta innúmeres admiracions en els Orfeons tots de Catalunya. Vingué l'eminent compositor per donar a conèixer alguns números de música del drama líric d'En Miquel Roger i Crosa titolat *Retorn* i per concordar tots els detalls. L'Orfeoó, en sessió íntima, verificà un ensaig que resultà ésser un concert, perquè totes les finestres de la Sala del Casino El Port eren esbatanades, i és clar, a la terrassa hi havia bon concurs d'oients. Donà l'Orfeoó la batuta al Mestre resultant que el treball de repetició fou considerat per alguns profans com un esguerro dels cantaires. La senyoreta Mató cantà el solo de les Muntanyes regalades essent efusivament felicitada pel mestre Sr. Sancho. També va lluir-se la senyoreta Roure, cantant Schubert i Fauré. Després, l'auditori es regalà amb els cants de la senyoreta Amèrica Polls i Bou, les faculats de la qual milloren sempre. Si en tingué d'aplaudiments! El Credo de Palertrina acabà la sessió per a el públic; en vera íntimitat, després, el referit Mestre donà a conèixer alguns números de música de la nova obra.

El dia del Carme cantà l'ofici en l'Hospital la cobla del Centre Econòmic.

En plena calda, vers les 9 del matí esclatà un foc formidable en el magatzem de la Exportadora Corchera, S. A. En pocs instants una columna de fum ample i espessa, imponent, donava mostra de la magnitud de l'incendi. Al primer crit va córrer molta de gent vers el lloc del sinistre; era impossible salvar res. I com que les proporcions de les flames eren immenses, de seguida es va témer la destrucció de les cases veïnes. En efecte, en enfondrar-se les parets amb crepitaments paorosos, les flames prengueren les cases del Sr. Boada i de la Sra. Vallès. Tots el veïns i tots els de bona voluntat transportaren mobles i entriquells amb fi de salvar-ho. Sort que la tramuntana que havia estat impetuosa amainà, però com que bufava encara bastant, espurnes de foc queien a la Corchera i altres cases, on hi havia d'haver una vigilància extrema. La casa Montaner hagué de treballar nit i dia en previsió de que el foc prengués varies dependències de sa gran fàbrica. A mig dia arribaren bombers de Palafrugell. Una vegada isolat el foc, va fúger el pànic. Tot el poble en corrua anà a veure l'espectacle del llenguejar de flames, de dia i de nit. Tres dies durà l'incendi; perquè hi havia una pila, com una muntanya de mercaderia: suro bo, suro pelegrí, palies, consumit-se tot. Estem mancats de bombes en la nostra vila. D'haver-ne disposat de bon principi, tal vegada s'hauria salvat gènere.

Després de llarg temps d'anunci, s'és establerta la competència d'automòbils. L'Empresa porta el títol «La Unión S. A.» tenint aquí el domicili a casa d'En Montserrat Pujol. Així les dugues empreses competents se tro-

ben cara a cara. D'antuvi, el públic ja disfruta la rebaixa d'un 15 per 100 i es veu, per l'activitat extremada, disputat ja a Barcelona on els lluitadors li ofereixen el pendre bitllet. El públic s'interessa vivament, i contempla la competència cada jorn.

Han passat a millor vida la senyoreta Mirandes, neboda del Sr. Targa, professor en l'Escola Graduada i D.^a Maria Escobar esposa del Jutge farmacèutic Don Lluís Figa. Un i altre enterrament foren molt concorreguts. (A. C. S.)

Del Marroc n'han parlat amb fonda emoció els joves que probablement hauran d'anar-hi a lluitar. Sabem d'algun palamosí que ha estat ferit en terra africana.

Brillant paper feren els nostres futbolistes a Port-Bou on foren rebuts amb grans obsequis i atencions.

La diada de St. Jordi

Aquell diumenge de bon matí ja l'humil poble de Sant Jordi Desvalls s'hi veia aire de vida; arreu algunes damisel·les engalanades i polides amb llur cantí al braç trencaven la quietud matinal amb fresques i estridentes rialles..... de quan en quan, una dona aquefada en el llindar de la porta, cridava el vaillet per arreglar-lo i anar a missa primera.....

Encuriosit per la nota camperola que és desenrotllava en front meu, anava caminant per vells carrers, esguardant molt sovint bells finestrals gòtics..... i sens saber com, em vaig trobar a ple camp.

La presència d'una nena de galtes rosades, féu brillar en mon pensament el record de les belles damisel·les en l'aigua i vaig sentir ànsies d'esbrinar la font que cercaven.

En un petit corriol hi havia la bella Font del Rossinyol plena de sommiadores cantúries, que de l'espessor de l'ufanós brancatge teixien milers d'ocells; el raig cristallí, s'escorria remorós sota una pedra, fugint després triomfant, per un rioler xaragall ple d'herba gemada.....

La vella campana de l'església ressona... com anunciant als fidels el jorn patriòtic.

L'arrogant figura de Sant Jordi dominava el temple. Els pagesos de vermella barretina el contemplaven enfervorits.

De mos llavis brollà una oració al gloriós patró de nostra Catalunya; oració que veia en tots els llavis i que sortia de totes les ànimes com un clam de llibertat.....

FRANCESC CASAS I FARRAS

Esportives

Jugant contra una selecció dels primer i segon equips guixolencs el «Palamós F. C.» sofrí una seriosa derrota. 7 goals a 1, aconseguit aquest per obra i gràcia del minúscol Valls, qui, com en totes ocasions, sap sobresortir sobre els seus companys; són masses goals per no fer-nos comprendre que el nostre primer equip és troba mancat d'aquella pontencialitat física i moral que li proporcionaren tantes victòries. I és per aquest motiu que l'equip de l'«Ateneo Deportiu» sapigué sobreposar-se, donant amb la seva superioritat moral la màxima eficiència en la victòria.

El dia 7 del present el nostre primer equip contendí amb el «Port-Bou» en el camp d'aquest últim rematant un partit molt competidíssim i bonic. Empatà a 4 goals i mereixent del públic i jugadors molts elogis.

Una nova baixa ha sofert el Palamós F. C. amb en Lluís Ferrer que fins avui havia tant brillantment defensat els colors de l'equip. La lluita per la vida el reté a Port Bou i per ço en aquesta ocasió li enviem la encaixada mes efusiva.

Per les notícies que publica el nostre dilectíssim Hand en el Baix Empordà, ens enterem amb fonda satisfacció que l'amic estimat Esparragó no sofrí, lluitant amb els alarbs, tant greu ferida com se suposava al principi. Per ço ens plau enviar a la seva família i al Palafrugell F. C. l'enhorabona més entusiasta mentres fem vots pel seu prompte restabliment.

BIRIBÍ

Moviment del port.

Vaixells entrats durant el mes de Juliol de 1921.

1, Veler, Joven Paquito; 2, vap., Colon (inglés); 3, vap., Absaroka (n. americana); 4, veler, Progreso; 5, veler, Maria Laura; 6, veler, Romualdo Ballester; 7, veler, Joven Paquito; 8, veler, Ana Maria; 9, veler, Lylyta; 10, vap., Antzenocoa; 11, veler, Joven Paquito; 12, veler, Paulita; 13, veler, Servol; 14, veler, Carmencita; 15, veler, San Antonio; 16, veler, Comercio; 17, veler, Bartolomeo, (italià); 18, vap., Balsam n. (americana); 19, veler, Joven Paquito; 20, veler, Anna Maria; 21, veler, Joven Paquito; 22, vap., Glenisla, (inglés).—Total. 22.

Registre Civil

Mes de Juliol

Naiements.—1, Carme Rodríguez i Diaz.—2, Maravilla Ruiz i Ruiz.—3, Robert Vergeli.—4, Rosa Blanco i Batlle.—5, Ferrés Dalmau.—Total 5.

Matrimonis.—1, Paulí Roig i Viader amb Dolors Garriga i Alsina.—2, Enric Puig i Llírs amb Carme Callol i Pellicer.—3, Nemesi Carbó i Barceló amb Concepció Ros i Ponset.—4, Josep Romaguera i Guillem amb Carme Buscarons i Casademont.—5, Bonifaci Garcia i Caja amb Benita Martinez i Ponce.—Total 5.

Defuncions.—1, Antoni Ragel i Jaume, 27 anys.—2, Concepció Tauler i Xicoira de 25 anys.—3, Josep Clos i Pratsevals de 38 anys.—4, Joan Galla de 21 anys.—5, Carolina Mauri i Simón de 69 anys.—6, Adelfa Mirandes i Mirandes de 14 anys.—Teresa Ferragut i Badruna.—8, Maria Palet i Castilla de 65 anys.—Total. 8.

Tallers Tipogràfics LLORENS CASTELLÓ—Palamós,

CICLOS

SANROMÀ

CAMPEONATOS

DE

≡ CATALUÑA ≡

50 Kilometros PISTA
LÉRIDA

1.º J. JANER

2.º M. LLOPIS

FONDO CARREZERA
SABADELL

1.º J. JANER

(Pneus Pirelli)

□ □  □ □

A. SANROMÀ Balmes 62 - Tel. A-1445

BARCELONA

 Els refredats, Dolors de Cap amb febre,
cruiximents d'ossos, esgarrifances de fret,
tant freqüents amb els canvis repentins de temperatura, són símptomes
de la Grippe i Pulmonia.

Vosté deu preservar-se'n prenent el famós

Elixir del Dr. ARMSTRONG contra la Grippe

Aquest específic va evitar a Londres una hecatombe
quan l'Epidèmia Mundial de Grippe, any 1918, se va
propagà a aquella Capital.

No deixi Vosté de Consultar al seu Metge

Se ven en les següents farmàcies:

Dr. RUSCALLEDA Major, 33

J. CRUAÑAS-Rambla Vidal, 42

PELAI PAGÉS-Major 39

CARLES LLACH-Arrabal inferior, 11

JOSEP LLACH-Carrer Serra i Sans 15

Sant Feliu de Guíxols

Sant Feliu de Guixols

Palamós

Palafrugell

La Bisbal

Comprimido Huidobro

base de Kola, Coca, Estricnina, Fòsforo.

Restablece el vigor de los que padecen de postración o de
bilidad en cualquiera de sus formas.

Fortifica y vigoriza a aquellos cuya constitución se ha de-
bilitado por el trabajo intelectual excesivo, las penas los exce-
sos y la vejez.

Ejerce acción directa sobre los centros nerviosos, comunica
nueva vitalidad y restablece el vigor mental y físico.

Precio, 3'50 pesetas caja

De venta en la farmacia de PELAYO PAGÉS.-PALAMÓS

Representante para esta provincia: NARCISO PALAHI.-Forsa, 24 GERONA



Grans tallers de Fotogravat

REQUESENS,
OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.



CARRETERA DE BARCELONA, 39 BS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6



Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Èsplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

Cases a Port-Bou, Cer-

- Barcelona -

: bere, Irún i Hendaya :

TELEFON, 1692

CASA FUNDADA EN 1852

Sastreria de Joan Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, entressol ≡

:: BARCELONA ::

MANUEL NADAL

METGE-OCULISTA

Ex-Ajudant del Servei Oftalmològic de l'Hotel Dieu de París

Rambla Pi i Margall, 12-14

SANT FELIU DE GUIXOLS

HORES DE CONSULTA: de 9 a 12 i de 3 a 5. ————— Dies festius: de 10 a 12